

==== ЖІНОЧА КНИГОЗБІРНЯ ====
УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО МІКРОБА

Число 1.

На правах рукопису.

ЛІДА ПАХОЛІКОВА
інженер-агроном

Л И С Т И
до
УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

З передовою
ВІКТОРА ДОМАНИЦЬКОГО
Лектора Укр. Господ. Академії в Ч. С. Р.

ПОДЕБРАДИ — 1928 — БРАТІСЛАВА.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКЕ КНИГОЗНАВСТВО“.

==== ЖІНОЧА КНИГОЗБІРНЯ ====
УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО МІКРОБА

Число 1.

На правах рукопису.

ЛІДА ПАХОЛІКОВА
інженер-агроном

Л И С Т И
до
УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

З передовою
ВІКТОРА ДОМАНИЦЬКОГО
Лектора Укр. Господ. Академії в Ч. С. Р.

ПОДЕБРАДИ — 1928 — БРАТІСЛАВА.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКЕ КНИГОЗНАВСТВО“

Від Видавництва:

В свій час гурток українських патріотів бажаючи докласти й свою цеглину до українських змагань, праць і трудів при будуванню кращої майбутності нашої нації роспочав видавати "Книгозбірню Українського Бібліографічного Мікроба", що була присвячена інтересам книги. Виходили при цьому з думки академіка С. Єфремова, що "завоювати майбутність поможе нам книжка і тільки книжка".

Нині той же гурток роспочинає видавати "Жіночу Книгозбірню Українського Бібліографічного Мікроба", присвячену інтересам української жінки. Згадана серія має бути доповненням попередньої односторонності і одночасно протестом проти досить днішнього стану жіночої справи на Україні та дотеперішніх способів її трактування українським суспільством.

Намічено видати три збірнички:
перший - присвячений системі доцільного жіночого виховання;
другий - організаційним формам жіночого руху;
третій - обсягові чинності організованих жінок.

Матеріал для згаданих публікацій взято з життя братського нам та сусіднього чеського народу. Всі три зошити разом уявлятимуть собою малий підручник, що виконає сподівася службу в руках української інструкторки - організаторки нової української жінки, жінки що буде не тільки вмілою керовницею домашності, але й свідомою українською громадянкою, яка нарівні з чоловіком працеватиме над кращою майбутністю своєї нації, альго нам же й досі дуже бракує!

Випускаючи в світ цей перший з намічених зо-

штів, є сдіно приступній нам літографованій Формі, висловлюємо глибоку подяку авторці за її прихильність до нашої справи, що виявилась не тільки в устних порадах та екзівках, але й в безкористному списанні низки статей зібраних в "Листах" та П. Лекторові В. Доманицькому за ласкаво написану передмову до збірника.

Видавництво
"Українське Книгознавство".

20. III. 1928.
М. Подебради
на Чехах.

Літографовано 100 примірників.

ПЕРЕДМОВА.

Серед найскладніших, найбolioчіших питань людського життя безумовно найчільніше місце займає питання про освіту та виховання дівчат. Число жінок майже у всіх країнах світу перевищує число чоловіків. Отже та чи інша організація жіночої освіти не минуче має відбитися на 50 % підростаючого покоління, а коли приняти під увагу, що фізичне та духове здоров'я жінки, його піднесення чи занепад в значній мірі передається цілому майбутньому поколінню, то мусимо призвати, що зміни в організації жіночої освіти і виховання в сучасному неминуче відіб'ються на цілому наступному поколінню – на всіх 100 відсотках його.

Шляхом освіти та виховання ми не можемо змінити того комплексу спадкових, внутрішніх, генетичних чинників, які людина одержала вже від батька та матері і завдяки яким вона здобула задатки, нахили до тих чи інших фізичних і духових властивостей. Але примінночи методи освіти та виховання можемо розвинути корисні та, навпаки, затримати в розвитку шкідливі задатки і нахили. При тому мусимо встановлювати корисність чи шкідливістьожної людської ознаки, виходячи з вимог національних інтересів і тс не лише сучасного менту, але заглядаючи на десятки і сотки літ наперед, угадуючи наперед можливі шляхи розвитку нації та її можливі потреби. І оце розвивання та затримування спадкових ознак, одей фізичний і духовий "тренінг" молоді припадає, при сучасному суспільному устрії у нас, головним чином на долю жінки. Робить вона це спочатку як сестра своїх молодших братів і сестер, далі як матір своїх дітей, як бабка своїх внучат, наречті, як учителька та вихователька в захоронці та школі, яко лікарка в амбулаторії та лічниці.... Чи ж може вчити і виховувати молодь жінка, що сама не має ні

доброї освіти ні доброго виховання?! І що буде з тієї молоді, яку виховують анальфабети?!

Звідсіля - виїмкова важливість, виїмково-велике значіння освіти та виховання взагалі і жіночої освіти та виховання зокрема ...

Твердимо часто, що Скандинавські Країни, Німеччину, Чехію створив "шкільний учитель" - твердимо, але не зупиняємося над цим, що кажимо, не витягаємо з цього твердження належних висновків, належних консеквенцій. Ще в більшій мірі можна було сказати це саме про тих учителів і учительок, які вчили і виховували жінку, бо від створення того чи іншого типу жінки - типу позитивного / для розвитку нації /, чи типу негативного / з тієї ж точки зору / залежить розвиток чи занепад самої нації в майбутньому. Можна сміливо твердити, що фізична та духовна дегенерація чи фізична і духовна хвороба жінки якогось народу неминуче ведуть до фізичного і духовного виродження цілої нації і то значно швидче, ніж при дегенерації і хворобливості чоловіків. І коли б хтось злив і хитрий хтів знищити ворожу націю - найкращий шлях до цього - де зруйнувати фізичне і духове здоров'я жінки тієї ворожої нації...

От чому думаючи, боліючи душою за відродження нації, не можемо обминути питання про виховання жінки, а навпаки, мусимо розглянути його як найшильніше, як найсерйозніше, як найглибше!...

Але яких шляхів, яких напрямків триматись в цій важливій справі? Який ідеал жінки намітити для підростаючого покоління? Який саме тип жінки маємо творити при нашій освітно-виховательській праці? Яку саму фігуру маємо ліпити з м'ягкої, як віск, дівочої душі? Має це буде матеріялистка, чи ідеалістка? Жінка для розваги, жінка - краса, чи жінка - працьовниця? Жінка - деспот, чи жінка - товариш, співбойовник чоловіка? Має бути сильної волі і самостійна, а чи ніжна, м'ягкої душі, що безперестанно шукає підпори? Фізично розвинена / хоч може з сильними рисами мужської сили /, а чи з діточко-нерозвиненими органами? А чи може мусить це бути комплексом багатьох з цих ознак? Тоді - чи до сполучення вони? І які шляхи, які методи, які граници в приміненню кожного з них?...

Тяжко відповісти на всі ці запитання!... Нижче наведені листи інж.-агр. Л. Пахолікової мають нам спроби чеського народу розрішити болюче питання про "виховання жінки". Як і сама авторка признає, прадядя ця / хоч і йде вже серед чеського народу біля 80 років / ще не закінчена; нема ще й повних, абсолютно - переконуючих наслідків. Але той, хто пильно слідкував побут чехів, порівнював його з побутом інших народів - той мусить признати величезний вплив чеських родинних та господинських шкіл / про які далі йде річ / на поліпшення побуту і господарчого устрію Чехословаччини.

Ще й до цього часу ми недооцінюємо значення тієї праці і тих галузь господарки - того "хатнього господарства", яке звичайно веде жінка. Ми дуже пильно студіюємо процеси виробничі, процеси обміну. Ми кидаемо в народ десятки і сотки інженерів, агрономів, економістів, вчених торговельників, але простудіювати, науково поставити, реорганізувати процеси споживання, якими здебільшого розпоряджається жінка, - це якось не приходить нам в голову. Через руки жінки проходить, як каже др Ед. Райх, біля шести-десяти відсотків цілого народного добра будущу.

І ясно, що досить якої - не будь помилки, незнання якогось закону фізіології, психології, гігієни чи хемії при веденню хатньої господарки для того, щоб на задоволення певної потреби витрачалось цінностей в 2 - 3 рази більше, ніж їх в дійсності потрібно, або - ще гірше - вживались речі не тільки не корисні для людського життя, а просто шкідливі. Витрачаючи багато сил, коштів і часу на створення і здобування матеріальних цінностей, ми, врешті речі, 60 % цього майна передаємо в руки господарче - неносвічених господинь, що якусь значну частину його розтрачають намарно.

Кличемо свій народ доощадності, а забуваємо, що найкращий шлях доощадності - це научити нашу жінку, / яка мабуть ще довший час буде вести наше споживче господарство / методам цільного, на наукових підвалинах побудованого хатнього господар-

ст. 3.

Буэкий, зле поганятий практицизм, що все більше й більше охоплює нашу молодь, відсутність широкої і глибокої освіти, не дозволяють нам часто прослідкувати будь-яку низку соціальних та господарчих процесів до кінця, встановити дійсну схему їх взаємовпливів і їх послідовності. Після дослідження одного - двох початкових процесів ми припиняємо дальші студії і починаємо сміло твердити, що той чи інший заход, метод чи процес для нас "не має значення", - не є "практичний".

І часто в наслідок такої легковажності і неуважливості ми віджидаємо те, що має для нас величезне значення.

Ми звикли цінити лише те, що безпосередньо, негайно дає позитивний ефект і ми завше не дооцінюємо те, від чого ефект має наступити лише за якийсь час. Ми самі розвиваємо свою короткозорість. І у відношенню до господинської освіти ми так само є короткозорі!...

Щоб звернути увагу українського студентства в Подебрадах на цю важливу галузь громадської праці, на початку 1926 року Агрономічне Товариство при У.Г.А. в Ч.С.Р. виділило зі свого складу окрему секцію "хатнього господарства".

Одним з перших проявів діяльності цієї секції був зв'язок з Чеським Державним Семінаром для підготовки учителів господинської освіти в м. Хрудімі, в наслідок чого інж.-агр. Л. Пахолікова /тоді фахова професорка згаданого семінару / приїхала до Подебрад і зачитала на зборах Агр. Т-ва лекцію про господинську освіту. Від того часу інж.-агр. Л. Пахолікова співпрацює в українській пресі, по-дає там поради зі свого фаху і т. інш.

Нарешті в осені 1927 р. інж.-агр. Л. Пахолікова звернулась до українського жіноцтва з низкою приятельських листів, що були уміщені в різних українських виданнях.

У видавця цієї книжки вродилася чудесна ідея - зібрати всі ці листи інж.-агр. Л. Пахолікової до купи та додавши до них передмову випустити окремою книжкою, щоб в цей спосіб ще більше підкреслити значення зачепленої проблеми. Листи ці заад-

рекомендовані до українських жінок, тому, що як справедливо визначає авторка "жінка жінку краще розуміє і жінка жінці більше довіряє".

Нарешті дозволю собі навести короткі біографічні дані про інж.-агр. Л. Пахолікову, щоб читачі цієї книжки мали повне уявлення про її авторку і про ті чинники, під впливом яких складався світогляд авторки.

Л. Пахолікова народилася дня 15 травня р. 1896. в чеській учительській родині недалеко від м. Коліна над Лабою на Чехах. Освіту здобула в сільській школі, потім реальній гімназії в Коліні, потім в Таборській сільсько-господарській Академії, нарешті, на Празькій Високій Сільсько-Господарській Школі / Техніці /, одержавши тут титул інженера-агронома / була це третя жінка в Ч.С.Р., що одержала титул інженера-агронома /. Після двохрічної практики на господарстві, приняла місце учительки в середній с.-г. школі в Гожицях, де працювала 1 1/2 роки. Після того від'їхала до Данії, де працювала яко асистент кооперативної молочарні, ступіючи разом з тим побут данського села / з'окрема відносини родинні, громадські і т. п. /. Повернувшись студіювала один рік на педагогічному відділі філософичного факультету Празького Університету, після чого стала професоркою Державного Педагогічного Семінару для виховання вчителів господинських шкіл в Хрудімі, де завідувала також шкільним мастерком.

З весни 1928 р. Словачська Сільсько-Господарська Рада запросила інж.-агр. Л. Пахолікову до Братислави для організації селянських господинських курсів на Словаччині. Нині інж.-агр. Л. Пахолікова керує вгаданими курсами, організує та провадить інструкторську працю для словацької сільської жінки.

Одночасно інж.-агр. Л. Пахолікова співпрацює в чеських, словацьких та українських часописах: "Slovensky Hospodař", "Venkov", "Zvěstování" "Úzpráva v Domácnosti", "Kraj", "Osvěta Lidu", "Український Ниві", "Новий Хаті", "Канадському Farmeri" і т. інш.

Як бачимо, - перед нами ширі думки і пора-

ди жінки, яка сполучила в собі фахове сільсько-господарське та педагогічне знання, досвід чеського народу, значну частину досвіду данського народу, яка нарешті, має кількарічну педагогічну практику та ясно виявлену симпатію до українського народу.

Хай же українське громадянство прийме цей твір з повним довіррям і увагою, а найліпшою подякою авторці за її до нас увагу хай буде пробудження в колах української інтелігенції більшого, ніж дотепер інтересу до справи виховання нашої жіночої молоді, в загалі, і до справи господинської освіти селянських дівчат, зокрема.

Лектор Вікт. Доманицький.

12 березня 1928 р.

М. Подебради
вЧ. С. Р.

.... і то все робилося в гарячому пориві допомогти нації добре вихованими дочками.

Л. Пахолікова.

Лист
перший.

ПЛАНЫ ТА ПЛІ
СУЧASНОЇ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ ЖІНКИ.

Вельмішановні приятельки!

Прийміть, будьте ласкаві, цей лист, котрий має Вам передовсім передати мою ширу радість з приходу Вашого зацікавлення нашим життям - жінок чехословських. Ваше зацікавлення є тим симпатичніш, що Ви так, як і ми, належите до великої родини славянських народів і через те ми близькі собі не лише мовою, але й з культурно-господарського боку. Отже маємо причину для того, щоб взаємно пізнаватися та взаємно шукати навчання, передовсім ми жінки, котрим доля призначила всім без розділу єдине, однакове, таке теже, але разом з тим і радісне послання, послання життя та силі.

Я свідома того, що ми, жінки чехословські, належимо до малого народу, який тільки недавно досяг своєї самостійності, як також і того, що ми досі вебагато виконали такого, чим - би могли похвалитися перед світом. Але, так само, як вартість молодої людини появляє не тільки в тому, чим вона є сьогодні, але й в тому, чим хоче бути, які цілі встановляє досягти в майбутньому, так само можна сказати й про цілість.

А тому дозвольте мені передовсім кількома простими словами зясувати Вам плани та цілі сучасної жінки чехословської.

Наша вельмішановна письменниця феміністка Бож. Вікова-Жунетицька в одній зі своїх праць говорить: "Справа нашого призначення має такі глибокі відношення до праджерел життя, що її не може розвивати жадна соціальна, культурна, а навіть ре-

лігійна проблема. Досьогоднішній наш рух є доказом того що жінка лише прокинулась з довгої сплячки і доспіває реально власно нині, коли наша доба від-живає в соціальних та культурних корчах. І є буде ії щастям, як що вона своєчасно усвідомить собі, що суть ії істоти має більш віковичне призначення, ніж якіб то не було культурні та соціальні реформи. Чи буде вона господиною, чи урядовою, чи лікаркою, чи крамаркою, зрештою, яку б посаду не займала вона в сучасному суспільстві, завжди мусить відчувати, що приносить своїому прияванню не лише свої здіб-ності, але й радісну віру, котра кидає світло да-леко поперед себе. І - віра життя, віра любови, віра існування понад і через тимчасові помилкові та згасаючи револьти соціальних заворушень."

І наша Божена Немцова котра вже давно дба-ла про розумне виховання жінок, висловлюється про призначення жінки: " Несвідомість жінчина є тим Немезіс, котра переслідує постійно чоловіка по пя-тях, підмиває у нього під ногами ґрунт; коли ж чо-ловік захоче піднестись до гори, вона підвязує йому оливяні тягарі до крил, вона руйнує будови, плоди його обертає в попіл.

Несвідомість жінки є бич, який чоловік сам на себе слів. Доки жінка не буде свідома свого ви-сокого становища та завдань, котрі ій призначив Бог, поклавши в ії руки добро всієї майбутності, до-ти чоловік буде на хисткому фундаменті".

Вірні цим ідеалам, хочемо, щоб з наших дів-чат, виростали цільні, шляхетні та здорові жінки, здібні виконати високі вимоги, що кладе па них су-часна доба. З них мають виростати добрі матері, взірцеві та ласкаві виховательки, розумні, цільні та дбайливі господині, а одночасно з тим і жінки з богатим духовним фондом, здібні до самостійного життя. Нова доба дала чехословацькій жінці і ви-борче право, яким покладається на неї обовязок бра-ти участь в громадському житті та слідкувати за справами народньо-господарськими, культурними і політичними; але вона мусить притому не забувати, що ії найчільнішим та найкраснішим обовязком -бу-ти солідарною та певною товаришкою своєму чолові-кові та своїй родині.

Скільки тут праці, скільки завдань, скільки пілей-а де ж шлях до них? - Виховання нової, ліпшої жінки і то виховання, як загальне, так і фахове, основане передовсім на вихованні родинному, усилене й змінене шкільним вихованням та належно підтримане ділім суспільством.

Наші дівчата одержують тепер таку ж освіту, як і хлопці. Але це не сміє їх oddaляти від хатнього господарства та родинних обов'язків. Є великою помилкою нашої доби, що молоді люди всіх суспільних верств дивляться з приєрством на дрібні праці та клопоти сполучені з провадженням хатнього господарства. Цей фальшивий та хибний погляд випливав з наївної думки що будім то є два роди занятт: один шляхетний, на їх короткозору думку, гідний людини виших душевних якостей, як література, музика, громадська чинність, і другий - грубі праці, що понижують людину, як варення, миття посуду, прання білизни і т. д.

Дозвольте мені навести тут слова великого французького мислителя: "Люди дуже помиляються, думаючи, що поезія та краса знаходяться в самих речах. У дійсності не залежить ані від арфи, ані від вінника, все залежить лише від руки, котра ними володіє. Поезія полягає не в речах, але в нас. Треба одухотворити нею речі як скульптор своїм талантам одухотворяє мармур.

І хотів би каже він, щоб наші дівчата старалися розвинути в собі справжнє жіноче мистецтво, цеб-то, вміння вдихнути душу в речі, що дужі не мають, бо в цьому власнє й полягає краса та слава істоти жінки. Лише жінка вміє одухотворити хатність тими таємничими чарами, що викликала у поета вислів: "дім веселиться та всміхається".

Дані для такого вміння має кожна жінка без винятку, але треба їх розвинути розумним вихованням. Треба пробудити в дівчатах стремління до краси, до цільності та простоти, бо лише ці власнє три елементи разом з пильністю та лагідністю можуть витворити ту теплу та затишну хатню атмосферу, котра в сучасну післявійськову добу впертої боротьби за існування набірає значення не лише як джерело блага

по окремої людини, але й загальної користі, бо її заспокоюючий вплив паралізує шкідливі вчинки життєвої боротьби. Тому виховання нашої жінки підкреслює передовсім сторону практичну, відповідачу практичним потребам життя.

Але наш напрямок виховання не забуває й про сторони тілесності, тому що без доброго здоров'я нашій дівочій молоді було б тяжко досягнути поставлених її завдань.

Культура тіла разом з вихованням розуму та серця, практичне виховання, основане на теорії, широкий розгляд серед сучасних справ та потреб, а притому справжня та чинна любов до батьківщини та свідомість приналежності до великої родини славянства - це наш ідеал, мета нашого виховання і разом з тим наш *raison d'être*.

-000-000-000-

Л и с т
д р у г и й.

ШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ЖІНОК
У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Поговоривши про плани та цілі виховання нинішньої чехословацької жінки, хочу цими рядками накреслити систему виховувчих шкіл, яку мабуть для досягнення сказаного в минулому листі.

З огляду на те, що нині нашим жінкам приступні всі школи, за малим виключенням, буде би мій реферат занадто обсяглим. Тому спиняється лише на головному, а саме на тих школах, що вже своїм програмом призначенні спеціально для дівчат.

Зрозуміла річ, що не можна промовчати про значення високих шкіл усіх фахів. Одчинивши свої двері жіноцтву, ці школи дали нашому народові кадр високо-освічених жінок, котрі, при-

ладаючи свої знання в якій би то не було галузі, свою культурою інтелекту та своїм науковим розглядом є одночасно підготовленими й для всебічного дальнього виховання дівчат.

Теж саме відноситься й до вчителів сільських інститутів, котрі виховали нам вже кілька генерацій вчительок елементарних шкіл, дуже інтелігентних, працьовитих та дуже заслужених на полі культурного розвитку нашого народу.

Поруч згаданих елементарних шкіл, та поруч гімназій реальних школ кількох типів, що призначені для вищих студій, маємо ще інші дівочі школи, програм навчання котрих відповідає прямо потребам практичного життя.

Це, передовсім, школа родинна або школа господинська.

Перша з них – родинна школа має завданням підготувати жінку до виконання матері та господині, але також і зробити її здатною для самостійної діяльності та громадського життя. Тому план навчання обіймає, як хатні науки / хатне господарство, наука про їжу, про продукти, варення, прання, прасування, наука про білизну й одяг, хатне рахівництво /, так і пеклування про дитину, гігієну та виховання; поруч з тим і предмети загально-освітні, літературні та спів.

Згадані школи призначені для міського оточення, в той час, як для життя сільської жінки пристосовані школи господинські. Програм школи господинської відріжняється від родинної тим, чим взагалі відріжняються інтереси жінок сільських від міських. А тому сільські дівчата на цих школах окрім хатніх наук навчаються ще в тих господарських галузях, що будуть їм доручені в сільському житті, чи то, як дружині хлібороба, чи то, як самостійному підприємцеві.

Це, передовсім, плекання домашніх звірят, молочарство, птахівництво, польове господарство з садівництвом та огородництвом, котрому, поруч з загально-освітніми предметами, присвячується велика увага.

Для виховання вчительок до цих шкіл маємо окремі педагогічні інститути, як

для школи родинної / в Празі та Брні /, так і для школи господинської / в Хрудімі /. Підготовчу освіту для шойно згаданого семінару господинських шкіл дас, крім господинської школи, ще однорічна вища / середня / господинська школа, що приділена до вищої / середньої / господарської хлопячої школи та має подібний до неї програм навчання.

Семінар вчительок господинських шкіл триває один рік і є характеру дидактично-педагогічного, але має також шкільне господарство та господинську школу для вправ. Семінар вчительок родинних шкіл є двохлітній і має також родинну школу для вправ.

Школи родинні є одно або й двохрічні. Останні інколи мають ще третій річник у вигляді однорічного ремісничо-робочого-одягового курсу, що має завданням освіту, здобуту в родинній школі, закріпити в спосіб практичний. На цьому курсі виготовляється одяг по замовленнях. Абсольвентки родинних шкіл мають широке поле для прикладення своєї праці, бо ця школа, окрім доброї підготовки до обов'язків господинній самостійної ремісничої чинності, є також підготовчим ступнem до вчительської діяльності. Абсольвентки можуть підготуватися далі також до завдань виховательки або вчительки хатніх наук на школах елементарних.

Фахова школа для виховательок хоче зробити дівчат здібними до самостійної виховательської чинності гувернанток, вчительок лінсіонатів та споріднених педагогічних інститутів. Поруч практичних знань з психології, гігієни, поводження в товаристві та ручних праць, присвячується увага також і знанням язиковим / поруч з чеською мовою, викладається мова німецька, французька та англійська /, музиці та фізичному вихованню.

Інститут для виховання вчительок хатніх наук виховує вчительок цієї спеціальності для елементарних шкіл. Студентки мають тут одержати таку освіту, щоб змогли провадити дівчат до зрозуміння завдань жінки в домашності. Поруч жіночих ручних праць, варення, науки провадження домашності та сполучених з тим

галузів / рисування, наука про матерію, питання моди і т. д./, навчаються педагогиці та предметам загально-освітнім.

При всіх вищезгаданих інститутах впорядковується щороку однорічний народний курс для жінок, що мають дати жінкам усіх суспільних верств можливість навчитися протягом вільних вечорових годин у потрібних їм галузях. Це в передовсім курс рисування, крою та шиття білизни; курс рисування, крою та шиття одягу; курс варення; курс плетення кружев і т. д. На тих же курсах практикується над поширенням фахової освіти міських жінок.

Тіж цілі переслідується і для села, головно шляхом організації фахових курсів та лекцій. Організацією цього народного виховання на селі займається Хліборобська Рада за посередництвом т. зв. майдрівних вчителів або інструкторок, котрі переїздять з місця на місце, приносячи культуру на відстань до найбільш віддалених місцевостей та впорядковують лекції або тижневі й двотижневі курси, в залежності від потреб та можливостей даного району.

Це головним чином курси: варення, заварювання овочів, шиття білизни та одягу, молочарства, маслоробства, сироварства, птахірництва і т. д. Словом, ці вчительки мають бути фаховими порадниками сільських жінок у всьому їхньому починанні. Ця чинність дає вже добре результати і виявляє себе в інтенсивнішій праці сільської жінки та в поширенні кооперативного руху.

Це грубий нарис наших шкіл. Є, правда, що багато інших фахових шкіл – торговельників, ремісничих і т. п., говорити про які в цьому короткому рефераті не маю змоги.

Фізичне виховання наших дівчат проводиться як по школах, так і по-за ними в гімнастичних організаціях, у Соколі, в багатьох гімнастичних спорудах і т. д. Багато в цьому напрямі завдячуємо і літературі, і популярним лекціям про фізичне виховання.

Л и с т
т р е т і й.

РОДИННА ШКОЛА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

I.

Було це в 40-их роках минулого століття, коли жменька свідомих чеських жінок прийшла до думки, що нашому народові пістріжі передусім освічені та свідомі жінки - матері. А тому, що в колах, покликаних до цього, нічого не робилося, взялися за справу жінки самі. У скорому часі засновано було кілька приватних виховувчих жіночих інститутів. Але найвизначніша праця роспочалася лише тоді, як у р.р. 60-их придбали наші жінки порадника та прихильника їх своїх стремлінь в особі Войти Напрстка, котрий, повернувшись з 10-ти літнього перебування в Америці, приніс з батьківщини свободи багатство думок та планів. Він став після свого повороту провісником жіночого питання в нас та ініціатором усього далішого стремління до піднесення культу рного рівня чеської жінки. У своєму домі "у Гаданку" в Празі заснував він "Американський Клуб Дам". Тут влаштовувалися для жінок лекції з різних галузей знання, було засновано читальню та представлено для користування членам клубу багату книгозбирію.

Тут, з ініціативи Войти Напрстка, швидко започаткувалася майже кожна успішна чинність наших жінок, з яких найбільш цікавою на той час було заснування "Чеського Жіночого Виробничого Гуртка" р. 1871, і то невеличким гуртком відданіх цій справі жінок з письменницею Кароліною Свєтлою на чолі.

Гурток негайно засновує школу, метою котрої є дати чеським жінкам, аж досі занедбавим, практичну вправу та фахову освіту для самостійного та родинного життя - "Торговельну та Промислову Школу Чеського Жіночого Виробничого Гуртка". Діло поставлене без допомоги держави, покладаючись лише на самодопомогу, відданість та національну свідомість народу. І ця віра не завела.

На заклик до чеських жінок, - чи погоджуються вони зі заснуванням гуртка, зголосилося по-над 1000 жінок. Місто Прага дало школі безоплатне приміщення, торговельний гурток "Меркур" та "Промислова єднота" допомогли фінансово, а решту виконало належення чеських сердець. Стремлення це піднімав часопис "Ženské Listy", гуртовий орган під редакцією Єлішки Красногорської - великої поетки, поезія якої подав втіху та силить, кличе до бою за найдорожчі національні скарби. Вона ж передає згодом також і провід "Виробничого Гуртка", щоб на каміннях, які покладено попередницями, вибудувати певний світоч майбутності чеських жінок.

Це була вона, що здійснила р. 1890 заснування першої дівочої гімназії гуртка "Мінерва" в Празі. Це була вона, що перша дала почин до відкриття високошкільних студій чеським жінкам та довела так культурні цілі жіночого питання в нас до найвищої мети і те все робилося в гарячому пориві допомогти нації добре вихованими дочками.

Тим часом "Торговельна та Промислова Школа Чеського Жіночого Виробничого Гуртка" росте та усилюється. На 25-му році своєї чинності, р. 1896. переходить вона під власну стріху, до З-х поверхового дому з 17-ма класами та 31-ю вчительською силою. Торгівля гуртка дає стало заняття 37 швачкам і в одночасно практичною школою, де абсолюентки торговельної школи вправляються в торговельній маніпуляції.

По Зо-ти роках, р. 1901. річний видаток на школу складає вже 58.000 кор. / довосних /. На покриття цих видатків дали:

публичні субвенції - міністерство освіти, жіночий комітет, празький магістрат, торговельна й реміснича комора - разом 12.000 корон; гуртож - відсотки від своїх фондів, з внесків членів та співчуваючих, з зисків від влаштованих базарів та театральних вистав - разом 16.545 корон.; решта - покривалася платежем за навчання від ученинь, котрих того року було поверх 800.

Після того року / 1871 / починають заслуговуватися подібні школи. Так р. 1884 з ініціативи пані

М. Червінкової - Рігрової засновується міська дівоча промислова школа в Празі; р. 1885 - промислова школа Жіночого Виробничого Гуртка в Хрудімі; р. 1886 засновується промислова школа гуртка "Весна" в Брні - цьому осередкові патріотичних стремлінь мораванок; того ж року організується в Празі гурток "Чеська Домашність", який засновує куховарську школу тієї ж назви.

11.

Такі були початки наших дівочих шкіл. По мірі того, як поволі ставали приступними жінкам школи, призначені до того часу виключно для хлопців, втрачали на своєму значенню першіні дівочі школи-промислова та торговельна, що виховували дівчат передусім для самостійної зарібкової чинності. Тому форми жіночої освіти міняються на новий досьогоднія чинний тип однорічної школи родинної, що має завданням дати дівчатам передусім освіту та вміння, що потрібні для родинного життя та провадження домашності. Щоб задовольнити всі згадані вимоги, засновуються також і двохрічні родинні школи. Для освіти ж, з метою самостійного виживлення, приєднується до II-го річника родинної школи ще однорічна реміснича робітня яко третій річник, котра має завданням дати освіту дівчатам, що бажають присвятитися одяговому ремеслу. Абсольвентки III-го річника отримують посвідку, котра заміняє "виучний лист кравецький".

За новіших часів комбінується родинна школа також в т. зв. однорічну фахову школу виховательок / наприклад в м. Градці Кралевому на Чехах /

До цієї ж групи належать і інші фахові школи для жінок, оскільки вони належать до ресорту міністерства жільництва та народної освіти, під-то, без господинських шкіл сельських, котрим буде присвячено згодом окрему статтю.

Ці школи є слідуючі:

1. П'ятимісячна школа для провадження домашності та п'ятимісячні школи куховарські подають відомості та розвивають уміння, потрібні для провадження звичайної домашності або служби в ній.

2. Ремісничі робітні для поокремих рукомесл подають фахові відомості та вміння, необхідні для

самостійного провадження того чи іншого рукоєсла.

3. Школи для сопільної служби подають, після закінчення 2-х річної родинної школи, освіту у всіх галузях сопільного піклування.

4. Дівочі народні школи челядницькі та народні курси мають дівчатам та жінкам, що зайняті на протязі дня, послужити нагодою навчитися, як слід, усіх домашніх праць та набути відомостей потрібних для виховання дітей.

5. Курси спеціальні доповнюють відомости та зміння в різних галузях жіночої життєвої чинності.

Цим способом достають дівчата в Чехословаччині передовсім освіту, котра їм потрібна, яко будучим матерям, вихователькам підростаючих, господиням та громадянкам держави, цеб-то, освіту практичну та загальну з основами для ремісничого земіння; лише потім доповнюють свою освіту фахову. Для тих, що не можуть відвідувати 2-х річну родинну школу, призначенні однорічні родинні школи зі скороченим програмом, з оглядом, передовсім на потреби родинного та громадського життя.

III.

Склади ближчу уяву про організацію та зміст типічної родинної 2-х річної школи в Чехословаччині допоможе нам ознайомлення з планом навчання та обсягом поокремих предметів на живому прикладі з нині чинною 2-х річною родинною школою в Градці Кральовому на Чехах.

Перегляд предметів навчання та тижневих годин на згаданій школі є наступний:

ОБОВ'ЯЗКОВІ ПРЕДМЕТИ:	Перший рік. Другий рік.			
	п і в р і ч ч я:			
	I.	II.	I.	II.
1. Викладова мова.	3	3	3	3
2. Історія освіти.	2	2	2	2
3. Виховання.	2	2	2	-
4. Гігієна та піклування про дитину.	-	-	-	2
5. Громадська наука.	-	-	2	2
6. Рахування й рахунковість.	2	2	2	

ОБОВЯЗКОВІ ПРЕДМЕТИ:	Перший рік.		Другий рік.		
	п і в р і ч ч я:	I.	II.	I.	II.
7. Рисування.	3	3	3	3	3
8. Шиття білизни.	-	2	-	-	-
9. Направа білизни.	-	2	-	-	-
10. Рисунки кроїв білизни.	2	1	-	-	-
11. Шиття вбрання та моднірство. Моднірство викладається в осені та на весні 4 тижні по 4 година тижнево, про те як шити вбрання.	-	-	12	14	
12. Рисунки кроїв на вбрання	-	-	2	1	
13. Вишивання та праці над оз- добою.	2	2	2	2	
14. Наука про матерії.	1	-	-	-	
15. Наука про домашнє госпо- дарство.	2	-	-	-	
16. Наука про харчеві продукти.	-	2	-	-	
17. Варення.	4	4	4	4	
Учениці ходять варити з го- дин шиття.					
18. Господарські праці, прання та прасування.	-	-	-	-	
У другому річинку в обох півріччях кожного першого тижня в місяці чотирі годи- ни замість варення.					
19. Гімнастика.	1	1	1	1	
20. Спів.	1	1	1	1	

Разом годин. 37 37 37 37

При навчанні поодиноких предметів ставлять-
ся слідуючі завдання:

1. Викладава мова - навчити по-
правно висказуватися устно й писемно. Пізнання виз-
начніших представників чеської літератури в зв'язку
з умисловим розвоєм європейських народів. Розбуджен-
ня цікавості до літературних творів, розуміння їх
внутрішньої та формальної вартости.

2. Історія освіти - пізнати роз-

виток європейської освіти від найдавніших часів та її зв'язок з життям свого народу; зрозуміти напрямки дальнього розвитку.

3. Виховання - навчити розуміти духове життя власне й чуже, вказати шлях до ідеалу моральної досконалості та покласти основи морального характеру. дати вказівки для виховання дитини.

4. Гігієна та піклування про дитину - наводити учениці до належної оцінки великої вартості людського здоровля та навчити як його берегти. Подати найважніші відомості про людське тіло та його гігієну. Викликати зацікавлення до тілесного розвитку дитини та до її потреб.

5. Громадська наука - підготовка до громадського життя родини, громади та держави; пізнання обов'язків та прав громадянки; плекання морального та патріотичного чуття, демократичного та республіканського духу.

6. Рахування та рахункова історія - влучно вибраними прикладами з практичного життя викликати зацікавлення та виховати розуміння важності належної оцінки вартостей для порядного та розумного господарювання. Подати для цього практичні вказівки та належні вправи.

7. Рисунки - виховати смак до форми, красок та гармонії кольорів, зрученість в підшуканню декоративних форм, зміння фіксувати їх та зі смаком користуватися ними при виробі білля, ворання та речей для прикрас доповнюючих одяг та оздоблюючи помешкання.

8. Шитья білля - виховати смак до гарного та гігієнічного білля; до солідної праці та мистецького оздоблювання його; навчити виготовляти білизну всіх видів для потреб домашності; дати основу на всякий випадок майбутній ремісничій вправі.

9. Направа білля - навчити доцільно та гарно направляти білля.

10. Рисунки кроїв на білля - навчити брати мірку і зладити крій всіх родів білля.

11. Шитья ворання - виховати смак

до гарного та гігієнічного вбрання, до солідної праці та мистецького оздоблювання. Навчити виготовляти жіноче та дитяче вбрання; дати основи на всякий випадок майбутній ремісничій вправі.

12. Рисунки кроїв на вбрання - навчити брати міру та нарисувати крій жіночого та дитячого вбрання.

13. Вишивання та оздобні праці - виховати мистецьке почуття та смак, навчити учениць мистецьки оздоблювати білля та вбрання і виробляти речі для прикрашування вбрання й прикрашування помешкань.

14. Нauка про матерії - подати відомості про сировини й вироби уживані до шиття білля, вбрання, в модярстві, до домашніх потреб - щоби влеклити добрий вибір при закупці, використанні та опрацюванні даного матеріалу.

15. Домашнє господарство - виховати смак до урядженої та затишної домашності, до чистоти, порядку та ощадності. Подати вказівки як все те розумно й ощадно осiąгнути, об赖以生存ити з методами котрими можна влеклити ведення дому та з доцільним поділом часу.

16. Нauка про харчування і продукти - пізнати найважніші продукти, їх прикмети, виживну вартість та способ їх переховування; скільки того потрібно для справного виживлення та розумного господарювання.

17. Варення - навчити варити дешеву, смачну та поживну страву, уважаючи матеріальний стан звичайної домашності та час, потрібний для приготовлювання страви, як і коли її подавати; дати основи доброго та ощадного харчування людини здорової та хворої, дорослої і дитини.

18. Господарські праці, прання та прасування - навчити виконувати розумно й ощадно праці потрібні для вдереждання порядку й чистоти в домашності; також прати та прасувати.

19. Гімнастика - ширити розуміння значіння гімнастики для здоров'я тілесного й душевного; виховувати почуття дисципліни та порядку, ритму, такту й руху; дати вказівки для орга-

нівациї домашньої гімнастики. Під час інших предметів також присвячується дві - три хвилини гімнастичним вправам для освіження.

20. Спів - освіжити та ущляхотити думку; виробити слух, дати пізнати значення музики та народної пісні.

До щойно змальованих родинних шкіл добавляється народні курси, а икоді й інші школи. У тому ж Градці Кральовому, наприклад, в 1926 - 27 шк. році організація дівочих фахових шкіл була слідуючою:

- I. Міські дівочі школи для жіночих заняттів:
 - A. Однорічна фахова родинна школа.
 - B. Двохрічна фахова родинна школа.
 - C. Однорічна фахова школа для вчительок.
- II. Жіночі народні курси.
- III. Міський Інститут для виховання вчительок домашніх наук.
- IV. Фахова школа ремісничча для жіночої челяди одягових рамесл.

Згідно закону з дня 20. грудня 1923 р. всі типи наших дівочих фахових шкіл є публічними інститутами, а після перевороту / 1918 / приступлено було до удержання їх вчительського персоналу, що до сьогодні вже остаточно переведено.

Кількосний стан родинного шкільництва в Чехословачькій Республіці на кінець шкільного року 1926-27. є слідучим:

<u>Річні школи:</u>	<u>Кількість</u>	<u>інститутів</u>	<u>учениць</u>
---------------------	------------------	-------------------	----------------

З чехословачкою викладовою мовою.	13	408
З німецькою викладовою мовою.	14	309

Двохрічні школи:	Разом	27	717
------------------	-------	----	-----

З чехословачкою викладовою мовою.	69	6937
З німецькою викладовою мовою	24	904

Разом	93	7841
-------	----	------

Родинні школи є в нас нині в кожному більшому місті, а їх сітка постійно доповнюється.

-000-000-000-

Л и с т
ч е т в е р т и й.

ГОСПОДИНСЬКА ШКОЛА В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

І.

Хліборобська жінка всіх народів вирішила свою життєву проблему, давно перед тим як про т. зв. еманципацію жінок почали взагалі говорити, в той спосіб, що стала незамінною співпрацевницею чоловіка - господаря. Тим цікавішим є факт, що власне у нас, народів славянських, де хліборобське підприємництво є наслідком умов кліматичних, географічних та сільсько-господарських так многостороннє та складне і наслідком цього труднощі хліборобської праці отягощають однаково жінок яко мужчин, ба часто жінку значно більше - що власне у нас, кажу, господинське шкільництво розвинулось найлізніше.

Основи господинського шкільництва в Чехословачькій республіці були закладені р.р. 1880 мінулого століття, коли взяла верх наречена думка, що для успішного розвитку господарства не вистачає стратися лише про освіту хлібороба, але треба подбати й про освіту його жінки. До того-часна практика дала пізнати, що школи міські та клішторів, в котрих єдино до того часу селянські дочки могли одержувати освіту, відчужують їх від села

та властивого їм призвання, викликаючи в них навіть і нехіть до сельського стану. Тому приступлено було до заснування нової фахової школи, відповідаючої життєвим завданням сельської жінки - школи господинської.

Перша з них була заснована в Кромежіжі на Мораві р. 1884., друга р. 1887. в Стежерах біля Градця Кралевого. Обидві були закладені заходами місцевих сільсько-господарських гуртків при допомозі жіночих комітетів та міністерства хліборобства. До цих двох найстарших річних господинських шкіл / з яких друга після заснування Чеськословацької республіки була реформована на школу двохрічну аж досі єдину цього типу у нас / добавилася в р. 1897 повітова господинська школа в Лоунах, а в р. 1898. в Німецькому Броді. В р. 1899. були організовані заходами Чеського Земського Комітету п'ятимісячні господинські курси при зимових хлопячих господарських школах для тих дівчат що не можуть відвідувати цілорічну господинську школу. З таких курсів, що організовані були при середній господарській школі виникла в р. 1906. річна господинська школа в Хрудімі. Того ж року заснував гурток "Свєтла" в Великому Межіріччу господинську школу, що складалася з двох п'ятимісячних курсів річно. Р. 1908. була заснована річна жіноча господинська школа в Кляштерному Градиску біля Оломоуця, а р. 1913. в Чеському Броді приватна господинська школа пані Бенчажікової.

Після державного перевороту / 1918 / перетворюються поступно господинські школи з піврічним навчанням в річні та засновуються нові того ж типу, тому що для наших умов виявилися найбільш придатними.

На рік 1927 - 1928. кількість чинних господинських шкіл в Чехословадській Республіці є наступною:

I. В ч е х о с л о в а ц ь к о ю в и к л а д о в о ю м о в о ю:

Двохрічних господинських шкіл. 1.

Річних " " " 20.

Річних з двома послуліттями " 3.

Літніх господинських шкіл з літніми

господинськими курсами	3.
Літніх господинських шкіл / при фахових школах господарських	12.
ІІ. З німецькою викладовою мовою:	
Річних господинських шкіл	2.
Річних з двома полуляттями	5.
ІІІ. З польською викладовою мовою:	
Річна господинська школа	1.

Разом всіх типів господинських шкіл 47.

ІІ.

Так виріс тип чехословацької господинської школи - лише з нашого дужу та з наших потреб, бо не було для нього взірців у близьких, ані у віддалених народів. У всіх останніх подібних нам в сільсько-господарському відношенню країнах - Швейцарії, Данії, Голандії, Фінляндії - скрізь сільсько-гospодарське виробництво є через одноманітність умов, більш одностороннім і наслідком цього ціла організація сільсько-господарського підприємства може бути значно простішою ніж у нас. Окрім того там скрізь працює в сільському господарстві більше мужчина, навіть і в тих галузях, які у нас вважаються спеціально жіночими, в той час як жінка є виключно господинею і матерією та присвячується лише своїй домашності і родині. Окрім того через недостаточне досі поширення і вживання технічних обладунків / електричності, телефону і т. под. / та недобудовану досі кооперацію в цілковите сільсько-господарське обтяження нашої жінки много більше ніж це є у народів останніх.

З того випливають головні вказівки, керуючі лінії для виховання нашої підростаючої дівочої молоді:

По - перше - навчити її як найкраще та винослівіше жити в даних відносинах,

По - друге - викликати почуття до сільсько-

господарського поступу та стремління на оснсві фахових відомостей краще і господарніше організувати свою працю та використати все, що може зменшити фізичну працю, якої має наша хліборобська жінка аж занадто.

Наша дівоча хліборобська молодь потрібує передовсім освіти спеціально жіночої, бо не смімо забувати, що при всій сільсько-господарській праці, першим іх завданням є бути добрими матерями та господинями в своїй домашності.

Вони потрібують, по-друге, фахової і доброї освіти та виховання. Хліборобська праця є твердою, життя сільської жінки є тяжким. Загальна нехіть до життя на селі проявляється чим далі грізніше у вилюдненню села та в пересуні мешканців до міст.

Єдиним ліком проти цієї загрози є рівночасно наїважнішою сільсько-господарською проблемою славянською є облегчити життя сільської жінки шляхом піднесення її культурного рівня. Тому що життя мужчини - хлібороба, може бути лише тоді виносимим, а його господарська праця лише тоді успішною, якщо поруч з ним буде радісно працювати подібно ж освічена, свідома жінка - його сполеглива товаришка та розумна помішниця, чого хочемо власне досягти господинською школою.

III.

Всим накресленим обумовлюється і програма та організація вище згаданих господинських шкіл. Навчальний план нашої типичної річної господинської школи складається з предметів теоретичних і практики, та є наступним:

Предмети:	Викладів годин тижнево:
	П о л у л і т т я:
	I. II.

1. Громадська мораль та поведінка в товаристві. . . 2

П р е д м е т и:	Викладів годин тижнево:	
	І.	ІІ.
2. Викладова мова та словесність.	2	2
3. Географія та історія.	2	-
4. Рахування та рахунковість.	3	3
5. Природознавство/зоологія, ботаніка, мінералогія/.	2	1
6. Хемія з технологією та фізика.	3	1
7. Педагогіка.	2	1
8. Полеве господарство.	-	3
9. Садівництво / садівництво, годінництво, квіткарство/.	-	2
10. Плекання господарських звірят.2	2	3
11. Молочарство.	-	2
12. Наука про ведення домашності та крамозбязство.	2	1
13. Наука про продукти, виготовлення їжі та управу столу.	1	1
14. Гігієна.	1	1
15. Громадська наука / про організацію держави, права і обов'язки громадянки. і т.д/та аграрні закони.	1	1
16. Рисування кроїв білля, вбрання та взірців для вишивання. 2	2	2
17. Спів.	1	1
18. Розправи / для дебатів з приходу прочитаного та обговорення всіх культурних подій дня/-		1

Разом теоретичних годин 26 26

П р а к т и к а:

На кожну з учениць, що працюють в 3-х або 4-х четах припадає піврічно тижнево:

1. Варення. білля 11 11

2. Жіночих ручних праць . . . біля	6	6
3. Господарської практики / на полі, в садку, в стайні, в мо- лочарні / " 8	8	8
4. Прибирання в домашності, пра- ня та прасування. " 6	6	6

Разом практичних годин . . 31 31

З наведеного плану навчання річної госпо-
динської школи видно, що викладається тижнево 26
годин теорії та уділяється 31 година практиці –
тобто майже 10 годин денно. Це означає, що не-
обійтиметься без інтернату, тим більше, що
самі вправи на шкільному мастеркові, котрий маєть-
ся по можливості при кожній нашій господинській
школі, вимагають сталої присутності учениць та
вчительок. На господинських школах присвячується
велика увага вправам у варенню, шиттю, прибиран-
ню, пранню, прасуванню, та в усіх інших дневних
хатніх працях; далі виявленню зручності у всіх
працях господарських що будуть з годом покладені
на дівочу хліборобську молодь, коли вона займе
своє положення в родинні та господарстві. Це є
головним чином піклування про домашніх звірят,
плекання та відкорчування птиці й свиней, дріб-
ної скотини, складання норм годівлі та контроля
вислідів, далі вправи в усіх полевих та садів-
ницьких працях що припадають на біжучий господар-
ський сезон. Все це робиться з оглядом на прив-
чення до ощадності, точності та замідування до
порядку.

При працях для вироблення зручності не
мусить забуватися шкільних обов'язків. При всіля-
кій праці передовсім звертається увага на добру
організацію та щоби вихованки навчилися економіч-
но використовувати час та сили. Тому знайомляться
по скільки можливо з усіма технічними винахода-
ми їх області почести на власній школі та ма-
стеркові, а почести на екскурсіях та всіляких від-
відуваннях зразкових установ.

В теоретичному навчанню звертається ува-

га передовсім на те, щоби навчалося для життя та пагляду. В інтернаті стремлять як найбільше до родинного, індівідуального та демократичного виховання. Не забувається також і на тілесне виховання. Хоч година гімнастики і не встановлена в навчальний план, але всі вихованки гімнастуються щодня вранці, літом в садку, а зимою в помешканню при відчинених вікнах. При кожній школі є також пляц для забав.

Харчування в інтернаті є просте, проваджене за модерніми поглядами щодо вживлення - багато зеленини, звочів, бобів, молока, масла, яєць, - не багато мяса, жадий алкоголь.

Ціле виховання стремить розширити душевний обрій учениць; передплачуються для них часописи, для читання яких учениці щодня сходяться в читальню. Для дебатів над прочитаним та для обговорення всіх культурних подій дня призначена година розправ. Учениці відвідують театри та концерти і прижаються слідкувати за всим що звяzano з культурою.

Товариське виховання підирається відшуванням родинних чайових післяпівднів та принагідних програмових вечерів, на котрі запрошуються та кож і ширше громадянство.

Цим способом єдається не тільки продовжити виховання роспочате вдома, але частенько і виправити дефекти помилкового виховання родинного.

Іє суть загалом елементи виховання на чесько- словацьких господинських школах. Праця вчителів не є легкою - школа, маєток та інтернат суть дуже складні одиниці, сполучити яких та опанувати якими означає цілком присвятити себе, до останіх сил. Праця є тяжкою також і тому що окрім першу борозву на ґрунті від віков прибому, тому часто треба поправляти, вертатися, розпочинати знову й знову. Але надіємося, що скоро взійде новий посів з наших юдей, що наростуть нам молоді, свіжі та пильні помічниці, котрі будуть на полі сільської культури працювати далі та вгору.

Л и с т
п я т и й.

ШКОЛИ ІНСТРУКТОРОК ГОСПОДИНСЬКОЇ ОСВІТИ
В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

I.

Мета, котру ми собі поставили є - че-
рез підняття культурного
рівня хліборобської жінки
облегчити та поліпшити її
життя й цим допомогти покра-
щанню життя села та всієї держави.
Цього хочемо досягти як вихованням
дівочої молоді на господинських школах, так і без-
посереднім впливом на хліборобську жінку всіх сте-
пенів віку. Ця мета вимагає наявності достаточної
кількості діячів, що змогли б провадити це назви-
чайно важливе, тяжке але й почесне завдання. З ог-
ляду на те, що намходить передовсім про жінку -
хоч не тільки про меню, і тому що жінка
жінку найкраще розуміє, та жінка жінці найбільш
довіряє, потребуємо, кажу, виховати кадр з діро-
вих і шляхетних жінок, що стали
росповідюватильками та гласательками наших іде-
алів - інструкторками нашого
села.

Мали б це бути жінки найліпші в правдиво-
му розумінні слова, бо для нашого села та для його
дітей лише те найкраще є добрим, як що хочемо швид-
ко та можливо повніше досягнути свої мети. Мали б
це бути жінки, яких інтелектуальна зрілість є ушля-
хотнена правдивою культурою серця; жінки - статеч-
кі, твердої волі, що стремлять навіть через мнимо
непереможні перешкоди завжди ~~до~~ ^{до} вище до поста-

влених мет; жінки, що життєвим досвідом та роздумуванням допрацювалися до справжньої ушляхотненої людськості, все зуміючі і завжди охочі помогти; жінки - ввічливі та бистрі, ділікатного такту, інстинктивно схоплюючі ситуацію; жінки - самостійні, поштиві та горді, притому скромні й прості; жінки, що зуміли б своєю власною особистістю сугестивно впливати на своє оточення. Бо характер хліборобського люду, між котрим ім доведеться працювати, наслідком багатьох гріхів, що доконані були на ньому в минулому, є недовірчий, консервативний, новинкам неприступний - і довірря його здобувається лише з великими труднощами. Мали б це бути жінки - пройняті справжнім "сельством", з горячою й чинною любовю до цього стану, і всього, що з життям та культурою села сполучене; жінки, що відчувають мистецький чар народньої пісні так само, як і національної орнаментики; жінки - свідомі того, що у всьому цьому - в звичаях, казках, в цілому тому словесному і формальному виявленню, лежать невидимі скарби нашої національної культури, і що стерегти, хоронити й шанувати їх, черпати з них широких джерел сили та скрашувати й звеселювати ними життя нації, а передовсім життя нашого селянства, - що все це, кажу, належить до справжньої та чинної любови до Батьківщини.

І то жінки мали б дістати як найширшу загальну освіту та глибшу освіту фахову і то не лише в галузях, що торкаються сільського господарства, але й у всьому, що сполучено з життям та чинністю сільської жінки. Це значить, що мали б вони безумовно оволодіти тими галузями праці, які звязані з веденням хатнього господарства, фізично-го й духовного виховання дітей та життям жінки в суспільстві; по друге - також сільсько-господарськими науками, головно в тих галузях, в яких жінка є чинна свою працею. І то володіти ними не лише теоретично, але також і практично, бо спосіб навчання та переучування цим наукам, чи то в школі, чи то методом позашкільним, мусить бути по змозі непомітним, наочним, привабливим - отже при кожній праці власним прикладом переш за все.

Тому їх теоретична освіта мала б бути обґрунтована дуже всесторонньою доброю практикою.

Але всього цього ще б не вистачало, коли б їм бракувало необхідної освіти педагогічно-дидактичної, бо "уміння над умінням є - вести людину - найбільш складне та найбільш непостійне з усіх створінь".

Самозрозуміло, що мусимо припускати наявність талану, нахилу, надання до вчителювання та любов до цього призначення в кожній з цих діячок і наперед згідно цієї вимозі їх вибирати, бо, як говорить Паульсен: "наука педагогічна вчить бачити лише того, хто має вроджений педагогічний зір".

Майбутні інструкторки мали б в теорії пізнати головні фази в розвитку школи та виховання, головні засади та норми педагогічні, головні проблеми з психології та етики; практично ж мали б усвоїти собі необхідну зручність у викладанню та дидактичних методах.

Як що матимуть до того здоровий педагогічний інстикт та швидкість в пізнаванню людей і конче добру волю та можність стало освічуватися, постійно вчитися, бо ж їх фах це саме життя, котре не стоїть, але йде постійно вперед - отже і їм треба буде йти постійно за духом часу - то напевно зі своєю метою не розминуться.

Як що зберемо тепер до купи свої вимоги, - матимемо головні напрями для виховання інструкторок:

1. Виховання характеру,
2. Як найширша освіта загальна,
3. Освіта фахова: а/ теоретична,
б/ практична,
4. Освіта педагогічна,

- все це на закладі справжнього талану вчительського.

II.

В Чехословацькій Республіці маємо нині чотири інститути, з яких рекрутуюмо як вчительок шкіл родинних та господинських, так і почасти ін-

структурок для служби позашкільної. Є це: державний педагогічний інститут для виховання вчительок родинних шкіл / в Празі та Брні / та державний педагогічний семінар для виховання вчительок господинських шкіл / в Хрудімі та в Кадані /.

Інститути для освіти вчительок родинних шкіл є найстарішими, мають свою добру традицію і їх великою вигодою є, що суть двохрічні, мають при собі для вправ школу родинну, але зате не мають інтернатнього виховання.

План навчання двохрічного державного інституту вчительок жіночих фахових родинних шкіл у Празі є слідуючим:

Предмети:	Річки:			
	Перший Семестр:	Другий Семестр:	I	II
1. Букладова мова.	2	2	2	2
2. Історія освіти.	2	2	2	2
3. Рахування та рахунковість.	2	2	2	2
4. Словесність.	2	-	-	-
5. Громадська наука.	2	2	2	2
6. Виховання та піклування про дитину.	3	3	2	2
7. Сільське господарство . .	-	2	-	-
8. Наука про матерій. . . .	-	-	2	1
9. Гігієна.	2	2	-	-
10. Наука про крої.	-	-	1	2
11. Декоративне малювання / рисування /	4	4	4	4
12. Шиття та рисування кроїв .	18	18	16	16
13. Вишивання та оздобні праці	2	2	2	2
14. Спроби навчання.	-	+/-	3	3
15. Спів.	1	1	1	1
16. Гімнастика.	1	1	1	1

Разом тижнево годин 41 41 40 40

+/ В другому півріччю кандидатки асістують групами кожних 14 днів на одній годині навчання на родинній школі що Існує для вправ при інституті.

III.

Інститут для виховання вчительок господи-
ських шкіл в Хрудімі виник в р. 1924-1925 при державній господинській школі з трьохмісячних педагогічно-дидактичних курсів, що влаштовувались тут в р. р. 1922 - 1924. Завданням цих курсів було дати кандідаткам нагоду поглибити та доповнити фахову освіту й одержати необхідну педагогічну освіту, щоби поліпшити кваліфікацію вчительок господинських шкіл, які до того часу були відказані лише на приватну підготовку.

Державний підагогічний семінар для освіти і виховання вчительок господинських шкіл був заснований почасти за взором подібних інститутів в Німеччині та поділений - на два відділи: 1. Для кандідаток вчителства фаху сільсько-господарського та природничого, і 2. Для кандідаток на вчительок варення / куховарства /.

Для лікшої орієнтації долучаю окрім поданої історії розвитку й плян навчання на державному підагогічному семінарі в Хрудімі.

А. Умови прийому до семінару для вчительок фаху сільсько-господарсько-природничого:

- а/ Чотирьохрічна "обчанська" / елементарна /, або нижча середня школа, після того
- б/ Однорічна школа господинська, після того
- в/ Середня школа господинська, після того
- г/ Двохрічна практика сільсько-господарська або в добрих сільсько-господарських підприємствах, або на курсах: птахівництва, молочарства, садівництва та городництва.

Пляни навчання на державному підагогічному семінарі для виховання вчительок господинських шкіл фахів сільсько-господарського та природничого / однорічному /:

Предмети:	Триместри:		
	I.	II.	III.
	ГОДИН ТИЖНЯВО:		
1. Етика, товариське виховання та естетика..	1	1	1
2. Псіхологія	3	2	-
3. Логіка	3	1	-
4. Філософія, історія культури та соціологія	1	1	1
5. Педагогіка загальна, спеціальна / дитячого віку / педагогологія.	2	2	1
6. Дидактика загальна	3	1	-
7. Історія виховання та навчання.	3	1	2
8. Піклування про дитину, шкільна гігієна, гігієна села, евгенічні тенденції.	-	-	2
9. Спеціальна методика чеськ. мови.	1	2	1
10. " географії та історії.	-	1	-
11. " аритметики та геометрії.	-	1	1
12. " природознавство	-	1	1
13. " фізики та хемії, технології, крамо-мознаства.	-	1	-
14. " плекання рослин	-	1	-
15. " плекання тварин та молочарства.	-	1	-
16. " адміністрування та рахівництва.	-	1	-
17. " дебатів.	1	-	1
18. " малювання дидактичне.	2	-	-
19. Догляд та переворування навчальних приладів, обходження з мікроскопом та скіоптіконом.	1	1	1
20. Організування та ведення бібліотек.	-	-	1
21. Адміністрування господинських шкіл.	1	-	-

Предмети:	Триместри:		
	I.	II.	III.
годин тижнево:			
22. Фінансове керувництво та ведення рахунків господинських шкіл.	2	-	-
23. Доцільнє будування та урядження господинських шкіл та шкільних мастерків.	-	-	1
24. Семінарні вправи:			
а/ розбор педагогічних класиїв,			
б/ розбор прослуханих лекцій,			
в/ розбор пробних лекцій,	2	5	7
г/ тести, психограми, психотехнічні іспити.			
25. Практичні шкільні вправи:			
а/ слухання лекцій.	1	2	1
б/ давання пробних лекцій . . .	-	6	9
26. Спів.	1	1	1
27. Практика / кандідаток в четах пересічно тижнево /:			
а/ варення. біля	3	-	-
б/ ручні праці. "	1	-	-
в/ господарювання / на полі, в садку, в стайні, молочарство /	2	2	2
г/ прибирання, прання, прасування.	1	-	-
д/ машинова / ознайомлення з хатніми машинами / . . біля	-	-	2
е/ канцелярська. "	1	-	-
28. Екскурсії допомічної школи, дитячих захоронок, школи материнської і т. п.	-	-	-

Разом тижнево годин. . . 36 35 85

Б. Умови прийому для вчителів куховарення:
а/ Чотирьорічна школа өлементарна, або

нижча середня школа, після того

б/ Однорічна школа господинська та кухо-
варська, після того

в/ Двохрічна практика у варенню в чужому
господарстві.

Окрім того прийомні іспити з:

а/ викладової мови та рахування,

б/ практичного варення.

П л а н н а в ч а н и я однорічного дер-
жавного педагогічного семінару для кандідаток на
вчительськ варення:

П р е д м е т и :	Триместри:			годин тижнево:
	1.	II.	III.	
1. Етика, товариське виховання, есте- тика.	1	1	1	12
2. Чеська мова та словесність . . .	2	2	2	2
3. Рахування.	3	3	3	2
4. Рахівництво.	-	1	2	2
5. Хемія з технологією та фізика. .	3	2	2	1
6. Педагогіка.	2	2	2	1
7. Дидактика / психологія та логіка /.	3	2	2	1
8. Хатнє господарство	-	-	-	2
9. Наука про продукти, про виживлен- ня людей та свійських тварин. .	2	2	2	3
10. Гігієна та наука про першу поміч.	1	1	1	2
11. Громадська наука.	-	1	1	1
12. Малювання / рисування / . . .	2	-	-	1
13. Адміністрування господинських шкіл.	1	1	1	-
14. Будування та урядження господин- ських шкіл та звичайних будов.	-	-	-	1
15. Варення та накривання на стіл.	16	10	6	6
16. Методика варення та накривання на стіл.	-	2	2	-
17. Вислухування лекцій.	1	2	2	1
18. Давання пробних лекцій. . . .	-	5	3	10
19. Семінарні вправи.	1	3	3	4
20. Практика господинська та госпо- дарська.	2	2	2	2

Предмети: Триместри:
I. II. III.
Годин тижнево:

Разом годин тижнево. . 41 42 41

Д е к ілька уваг до п л я- иу навчання.

Бластиву педагогічну освіту дістають кандіатки з викладів педагогіки та методики. Кандіатки асистують на викладових уроках в "школі для вправ" / взірцевій школі - нижчій / і як тільки придобають певний досвід, - виступають самостійно, як лекторки в згаданій господинській школі / нижчій /.

На семінарних вправах поодинокі зразкові лекції вчительок, вчителів та виступи кандидаток обговорюються з погляду методичного та педагогічного - тут власне кандидатки ознайомлюються з вчительською працею.

При містодиках поодиноких предметів, що подають загальні уваги та вказівки раціонального опрацювання методів навчання, це б-то мають подати напрямки для відшукання та випрацювання того шляху, який найкраще та найшвидче при навчанні приводить до мети - звертається увага кандидаток і на відповідну літературу про той чи інший предмет.

Для вправлення кандідаток в керувництві господарською практикою учениць служать господарські вправи, що відбуваються під доглядом відповідних вчителівок. Для пізнання життя на господинських школах мусять всі кандідатки мешкати в шкільному інтернаті.

Згадані середні сільсько-господарські школи мають характер теоретично-практично хліборобський і приймається до них ті або інші випускники шкіл місцевих, або низких середніх, які закінчили

однорічну господинську школу. Ці школи / сільсько-господарські середні / не вважаються лише підготовчим ступінем для семінару, але головним їх завданням є подати фахові відомості в обсязі, що потрібний для раціонального господарювання на середньому рільничому господарстві. Мають замінити вони також до де-якої міри середні міські дівочі школи. Тому в їх навчальному плані належне місце займають і предмети загально-освітні.

ІІУ.

Так в цілому дбають про виховання нашої вчительської молоді для дівочих, родинних та господинських шкіл і для служби позашкільної. Знамо, що наші школи є ще молоді і що наслідком досвіду, який прийде лише з часом, потрібуватимуть де-якого, можливо значного, виправлення. Але тим ліпше, бо таким способом виявиться наймені їх життєва придатність, що стремить завжди далі та вище.

В сучасний момент найболячішим місцем є те, що зі зростаючим числом абсолювенток де-яких з цих інститутів / головно семінару для виховання вчительок господинських шкіл в Хрудімі / не збігається рівнобіжно їх запотребування, щоб-то не можливо за нинішніх часів з фінансових причин заснувати належну кількість господинських шкіл. Тому доведеться, очевидно в майбутньому строго обмежити кількість вакансій в інституті, як це робиться вже в інститутах для виховання вчительок родинних шкіл.

Все ж таки не дивлячись на ці тимчасові несприятливі обставини, гадаємо, що єсі абсолювентки раніше чи пізніше будуть мати змогу кожна по мірі свого надання та сил виконати свої повинності що до Батьківщини та Нашії.

Отже нехай мені буде дозволено закінчити визначними словами з промови державного інспектора професора М. Бездєка, голови державної іспитової комісії для іспитів на вчительку господинських шкіл, до абсолювенток Хрудімського семінару в 1926 році: "Батьківщина - це ріля, і людина плугом та сірпом є з нею спаяна; землі, яко кормильці всього створіння, належиться головна увага та піклування громадянства. Горяче бажаємо, щоби з покоління в покоління передбирали кожне сільське господарство, кожну сільську хату, кожну хліборобську оселю дві і мудрих голови, чотири ріпильници та вмілі руки, два співзвучно киплячих серця. Для досягнення цих юліхетних цілей можете ви своєю працею особливо спричинитися, і вірьте, що в життєвому успіхуожної зі своїх учениць знайдете й частку власного щастя!"

ДЕ ЖО Е:

Від Видавництва	стор.	1
Передмова.-п.лектора В. Доманицького		3
Плани та цілі сучасної чехословацької жінки.		11
Шкільне виховання жінок у Чехословаччині.		14
Родинна школа в Чехословаччині.		18
Господинська школа в Чехословаччині.		26
Школи інструкторок господинської освіти в Чехословаччині.		33

-000-000-000-

